

Unelmasta totta

Kyran luona harjoittelussa

Elina "Ellu" Korhonen opiskelee Ypäjällä maatalousalan perustutkintoa hevostalouden koulutusohjelmassa. Opintoihin kuuluu pakollinen 6 kuukauden harjoittelu, josta kaikki ovat 2 kk Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksessa ja neljä jossakin muussa harjoittelupaikassa.

7-vuotias Matata-tamma oli Elinan suosikki Kyran tallissa.

Ypäjän kautta Elina sai paikan puolentoista tunnin matkan päähän Lontoosta lähelle Coolhamn-nimistä kylää. Samassa paikassa on ollut muitakin ypäjäläisiä.

- Mahtavaa, sanoi Ellu ja lainasi hienon saapaskassin ja pakkasi kimpsunsa ja kampsunsa. Omalle nelivuotiaana talliin tulleelle nyt 8-vuotiaalle Paquinolle eli Akulle sovitettiin ratsastajiksi Anu Korppoo ja Perttu Pasuri, joten matkaan saattoi lähteä turvallisesti. Pikku-tytön unelma alkoi elää reaali maailmassa: Elina lähti Kyran talliin.

Kun Elina tammikuun lopussa palasi ja kävi reilun vuorokauden pikalomalla kotona Kuopion Hiltulanlahdessa Korholan tallin kupeessa, oli ilmiselvää, että kokemus harjoittelussa Kyran ja Richard Whiten luona oli ollut mahtava, sillä se sana toistui kokemuksen kuvailussa ja itse tyttä löisti.

No, mikä siellä nyt niin mahtavaa oli? Oletko koskaan lukenut Kyran kirjaa, hänen ajatuksiaan ratsastuksesta, nähnyt Matadoria livenä tai Maxia televisiosta... Niinpä, taitaisi vapaaehtoisia ilmoittautua vaikka tallikissan tai aidantolpan virkaan, jos vain pääsis jossakin.

Joskus ratsastus voi olla sentistä kiinni

Monipuoliset työt

Elina pääsi tallityöntekijäksi tekemään karsinoita, ruokkimaan, lakaisemaan ja valmistelemaan hevosia päivän liikutukseen – niin ja ratsastamaan. Joinakin päivinä ratsastus oli alkuverryttelyn tekoa, välillä Elina kipusi neljänkin ratsun selkään ja mikä parasta sai huippuoppia. Hän kertoo ihailevansa tapaa, jolla sekä Richard White että Kyra itse antoivat selkeitä ja yksityiskohtaisia ohjeita ja varmistivat, että muutos myös näkyy. Palaute tuli nopeasti ja oikea-aikaisesti, kun haluttu vaikutus saatiin aikaan.

Elina kokee saaneensa apua itselleen ongelmalliseen käsien paikkaan, josta toki kotivalmentajatkin olivat aiemmin huomautelleet, istuntaan ja sitä kautta tietenkin koko ratsastukseen. Istuntaharjoituksia tehtiin paljon ja tärkeäksi havainnoksi Elina mainitsee rentouden, joka tietenkin näkyi upeasti Kyran omassa ratsastuksessa ja jota tämä myös painottaa. Oivallus siitä, ettei hevosta tarvitse puristaa vaan hevonen kyllä hakeutuu rennon ratsastajan alle, oli merkittävää antia. Huimaa oli myös, kuinka tarkkoja neuvot olivat: joskus ratsastus voi olla sentistä kiinni.

Oppia omaan talliin

Koska Elina on kouluttautumas oman talliyhteyden hoitajaksi ja äiti Marjukka Siniöja-Korhonenkin pääsi töiltään käymään paikan päällä, tehtiin Englannissa havain-

toja tietysti omaa tallia varten. Ehkäpä lähivuosien aikana Korholan asiakkaat saavat tutustua näppärään service centeriin (huoltopiste, jossa kaikki tarvittava on lähellä) ja kenttiä ja maneesia huoltava isä saa vetää uusia putkia kentän kastelujärjestelmää varten. Kaiken kaikkiaan brittityyliset ulkotallit tallipihoinen tekivät molempiin matkalaisiin lähtemättömän vaikutuksen, samoin ihmisten ystävällinen käytös. Elina koki itsensä tervetulleeksi heti alusta lähtien, ja äitiä lämmittää muisto ilmapiiristä.

Huikeita oppimiskokemuksia Elina koki saaneensa seuratesaan ratsastusta: työskentely Kyran kentällä on huippulaatua. Moini tallissa kivalta vaikuttava hevonen puhkeaa osaavan ratsastajan alla maailmanvalloittajan rooliin, ja samalla Kyran opit elävät silmien edessä. Elina toivoo nähdyin huippuratsastuksen tallentuneen pysyvästi muistiin. Tärkeää oppia oli seurata myös hevosen matkavalmistelua kisoihin: Kyra ja Max esiintyivät Lontoossa ja Elina oli mukana jännittämässä. Kokonaisuudessaan hevosten hoitoa ja käsittelyä leimasi sama selkeys ja vankka viisaus, joka näkyy Kyran ajattelussa laajasti: vaikka hevoset ovat valioluokkaa, on niillä samat perusedellytykset hyvinvointiin kuin kaikilla hevosilla.

Kun Elinalta kysyy mieleen jääneintä hevosta, vastaus tulee nopeasti: Matata 7-vuotias, sympaattinen, matadorilainen FWB-ruuna, jolla Elina ratsasti eniten. Muista

hevosista mieleen jäi kaksi edinburghilaista: 6-vuotias tamma ja vanhempi ruuna. Niin, ja kyllä se Max on tallin tähti.

Neljän kuukauden aikana Elina ehti tallin muiden työntekijöiden kanssa myös paljon muuta: Lontoota katseltiin sekä yläilmoista millenniumia varten rakennetusta maailmanpyörästä että katusostasista. Sound of Music täytti kulttuurinäkälää. Ja äitiä oli tämän vierailulla kiva ajeltua vasausta kaistaa...

- Ja sitä muutakin pitää olla, kommentoi Elina kypsästi. Oma talliyhteyden odottaa ja sitä sarkaa varmasti riittää, mutta ensin on opittava, koettava ja ymmärrettävä, että on hevostelun ulkopuolista maailmaa, vaikka tavoitteena on hevosalan ammattilaisuus siten jonakin päivänä.

Elina kertoo, että jo ennen Kyran tallille pääsyä hän oli Saksassa talleilla vierailtuaan oivaltanut, että on huimasti opittavaa, ja sitä oppia Elina aikoo hakea tulevaisuudessa. Ehkäpä Kyralta, kysyn, ja Elina hymyilee. Ensin on kuitenkin käytävä koulu loppuun, käytävä tervehtimässä perheen omaa ponia eläkeherra Leifiä naapurissa, nukuttava kunnan yöunet ja lähdeittävä aamulla kohti Ypäjää Leinosen Aijan ja tämän nuoren hevosen matkassa. Siellä odottaa neljän kuukauden tauon jälkeen oma Aku, jonka kanssa uusia oppeja voi hyödyntää. ♦